

τὴν τράπεζαν καὶ τὴν καρπέταν. Πρέπει νὰ κάθῃσαι ἡσυχῇ καὶ νὰ ἦσαι προσεκτικὴ — ἄλλως θὰ τιμωρῇσαι. Μὲ καταλαμβάνεις;»

— Μάλιστα, — εἶπεν ἡ Χαϊδὴ, — σὲ ἐννοῶ — καὶ θὰ προσπαθῇσω νὰ μὴ κάμω πλέον τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ἐπροξένησα σήμερον.

Ὁ Σεβαστιανὸς καὶ ἡ Τενέττη, ἦλθον τότε νὰ τακτοποιήσωσι τὰ πράγματα καὶ νὰ καθάρίσωσι τὴν καρπέταν, ὅθεν ὁ διδάσκαλος ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ κάμῃ μάθημα τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

(ἀκολουθεῖ.)

ΤΙΓΡΙΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ Ο ΣΥΣΦΙΓΚΤΗΡ.

ΕΠΙΡΡΟΗ ΚΟΙΝΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ.

Ἡ ἐπιρροή, τὴν ὁποίαν ἐξασκεῖ ὁ κοινὸς κίνδυνος εἰς ἀνθρώπους καὶ ζῶα εἰς θανάσιμον εὐρισκόμενα ἔχθραν πρὸς ἄλληλα εἶναι θαυμαστὴ — χοῖροι καὶ λύκοι, λέοντες καὶ πρόβατα, ἄνθρωποι καὶ ἄρκτοι συχνάκις ἀπειληθέντες ὑπὸ πυρὸς ἢ ὕδατος συνέζησαν διαρκούντος τοῦ κινδύνου εἰς ἐντελῇ ἁρμονίαν.

Ὅταν πρό τινων ἐτῶν συνέβη ἡ μεγάλη ἐκείνη πυρκαϊὰ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἡ ὁποία ἀπετέφρωσε μέγα μέρος τῆς χώρας, ὑπερπηδήσασα εἰς τινὰ μέρη καὶ ποταμούς, ἠνάγκασε τὰ ποικίλα ζῶα τὰ ζῶντα εἰς τὰ ἐκτεταμένα δάση καὶ πεδιάδας νὰ τρέχωσι παρὰ τὰ πλάγια ἀλλήλων ἐν ὁμοιοῖα, καὶ λησμονοῦντα τὰς φυσικὰς ὁρμάς των καὶ ἀκόμη τὴν πείναν καὶ δίψαν των, ἐν μόνον ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἐπιδιώκουν, πῶς νὰ σωθῶσιν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ — τοῦ πυρὸς.

Ἄλλοτε πάλιν ἡ πλημμύρα ἠνάγκασε ζῶα ἐχθρικῶς πρὸς ἄλληλα διακείμενα νὰ καταφύγουν πρὸς ἀσφάλειαν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος καὶ νὰ μείνουν ἐκεῖ μέχρις οὗ παρῆλθεν ἡ ὁρμὴ τῶν ὑδάτων, ἃν καὶ ἦσαν πολὺ στενοχωρημένα.

Εἰς μίαν τοιαύτην πλημμύραν, ἐνῷ ψαράς τις ἦτο εἰς τὸ πλοιάριόν του, αἰφνης ἐπῆδυσαν ἐντὸς

αὐτοῦ μία ἄρκτος, εἰς λύκος καὶ εἰς λέων, καὶ ἔμεινον ἡσυχᾶ, ἕως οὗ παρῆλθεν ἡ πλημμύρα πρὸς μέγιστον φόβον τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ πάλιν ἀνεχώρησαν χωρὶς οὔτε τὸ ἐν τὸ ἄλλο νὰ βλάψουν, οὔτε τὸν ἀνθρώπον!

Ἡ παρούσα εἰκὼν παριστᾷ μίαν τίγριν καὶ ἓναν ὄφιν, ὅστις ἕνεκα τῆς ἐξέως τοῦ νὰ περιτυλίξῃ τὸ σῶμα τοῦ ζώου, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐπίπτει, μὲ τὸ ἴδιόν του σῶμα καὶ νὰ συσφιγγῇ τόσον δυνατὰ, μεταχειριζόμενος ὡς βοηθητικὸν μέσον καὶ κανὲν δένδρον, ὥστε νὰ συντρίβῃ τὰ ὀστέα του καὶ ἔπειτα νὰ τὸ καταπίνῃ ὁλόκληρον, ὠνομάσθη *Βόας Συσφιγκτὴρ*. Τον ὄφιν τοῦτον τρέμουν ὅλα τὰ ζῶα καὶ τὰ θηρία· τόσον τρομερὸς καὶ ἀκαταμάχητος εἶναι! Καὶ ὅμως βλέπομεν τὰ ζῶα ταῦτα καθήμενα ἡσύχως ἐπὶ ἐνὸς ξύλου, διότι ἐπαπειλοῦνται ὑπὸ πλημμύρας ὑδάτων.

Ὅχι μόνον δὲ ἀπὸ τὰ ζῶα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὁ κοινὸς κίνδυνος ὄχι μόνον ἀφαιρεῖ πρὸς καιρὸν τὴν ἔχθραν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνόει εἰς ἐν πρὸς ἀμοιβαίαν ὑπεράσπισιν, ὅταν δὲ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος ἀναλαμβάνουν πάλιν τὴν προτέραν αὐτῶν ἔχθραν!

Ἡ Ἀγία Γραφή ὁμῶς λέγει ὅτι θὰ ἔλθῃ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν διὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Εὐαγγελίου, ὄχι μόνον αἱ μάχαι καὶ αἱ ἔριδες καὶ οἱ